

Olsztyn, 25 listopada 2013 r.

**Samorządowe Kolegium
Odwoławcze**

za pośrednictwem

Prezydent Olsztyna

Znak : **SD.7030.565.2013**

Odwołujący się : Olsztyńska Spółdzielnia
Mieszkaniowa, ul. Szarych
Szeregów 5, 10 - 079 Olsztyn, w
imieniu której występuje radca
prawny Krzysztof Szczepkowski

Odwołanie

od decyzji Prezydenta Olsztyna z dnia 13.11.2013 r. określającej wysokość zobowiązania z tytułu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za nieruchomości zamieszkałe za okres od 01.07.2013 r. - 31.07.2013 r. w kwocie 118.178,20 zł

Działając w imieniu mojego mocodawcy wnoszę odwołanie od decyzji powołanej na wstępie.

Decyzję Prezydenta Olsztyna z 13 listopada 2013 r. zaskarżam w całości.

Przedmiotowej decyzji zarzucam naruszenie :

- I. przepisów prawa materialnego tj.
  - a) art. 2 ust. 3 ustawy utrzymania czystości i porządku w Gminach z dnia 13 września 1996 r. (Dz.U.2012.391.j.t.), w zw. z art. 27 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych z dnia 15 grudnia 2000 r. (Dz.U. 2003.119.1116), poprzez jego niewłaściwą wykładnię, w związku z przyjęciem, że

- „Przepis ten (tu : art. 2 ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach) ma zastosowanie również do spółdzielni, jeżeli w zasobach spółdzielni własność niektórych lokali została wyodrębniona”,**
- b) **art. 6 o, art. 6 i oraz art. 6q ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, w związku z błędnym przyjęciem, że Olsztyńska Spółdzielnia Mieszkaniowa sprawuje zarząd nieruchomością wspólną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali, podczas gdy zarząd nieruchomościami wspólnymi jest sprawowany przez Olsztyńską Spółdzielnię Mieszkaniową w oparciu o przepisy ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych z dnia 15 grudnia 2000 r.,**
- c) **art. 3 ust. 2 pkt. 5 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, w związku z uchwałą nr XXXIII/603/13 Rady Miasta Olsztyna z dnia 7 marca 2013 r. w sprawie zmiany uchwały w sprawie wzoru deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi składanej przez właścicieli nieruchomości, poprzez przyjęcie, iż organ administracyjny jest uprawniony do narzucania właścicielowi nieruchomości sposobu zagospodarowania odpadów komunalnych (tu nakazania segregowania bądź nie segregowania odpadów),**
- d) **art. 168 Konstytucji, w związku z przep. art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w związku z niezgodnością z tymi przepisami art. 6k ust.1 i 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, na podstawie których uchwałą nr XXXIII/603/13 Rady Miasta Olsztyna z dnia 7 marca 2013 r. ustalono stawkę opłat za wywóz śmieci, bez wymaganej kompetencji ustawowej wyrażającej się granicami, w jakich organ uchwałodawczy samorządu terytorialnego może poruszać się przy ustalaniu tych stawek. Stawki ustalone przez gminę w zakresie odbioru śmieci segregowanych i niesegregowanych, z uwagi na brak ustawowych progów maksymalnych uchylają się spod ustawowej i sądowej kontroli w zakresie ich ustalania i stosowania. Podważa to**

zasady sposobu wymierzania tej opłaty, która jako danina publiczna o charakterze niepodatkowym takiej kontroli powinna podlegać.

II. przepisów postępowania tj. art. 123 § 1 o.p. w zw. z art. 133 § 1 o.p. i art. 180 § 1 o.p. poprzez jego niezastosowanie polegające na nie zapewnienie udziału wszystkim stronom postępowania - właścicielom lokali mieszkalnych w zasobach OSM, którzy złożyli stosowne deklaracje; pomimo tego, że strona skarżąca wskazywała potrzebę przesłuchania w/w osób na okoliczność złożenia przez nie deklaracji o sposobie gospodarowania odpadami oraz uiszczenia opłat za gospodarowanie odpadami,

Mając powyższe na uwadze wnoszę o :

- 1) uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania jako bezprzedmiotowego,
lub**
- 2) uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi I instancji,**
- 3) dopuszczenie na prawach strony wszystkich podmiotów pominiętych przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy, a wskazanych przez skarżącego jako osoby posiadające status strony,**
- 4) przeprowadzenie rozprawy administracyjnej z zapewnieniem udziału wszystkim osobom posiadającym status strony, zgodnie z pkt 3),**
- 5) dopuszczenie pozostałych dowodów pominiętych w postępowaniu w I instancji.**

U Z A S A D N I E N I E

Decyzją powołaną na wstępie Prezydent Miasta Olsztyna określił wysokość zobowiązania z tytułu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za nieruchomości zamieszkałe za okres od 01.07.2013 - 31.07.2013 r. w kwocie 118.178,20 zł.

W uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia organ administracyjny podniósł (vide : str. 7 decyzji), że „Art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach odnosi się do szczególnego przypadku, jakim jest nieruchomość zabudowana budynkami wielolokalowymi, w których ustanowiono odrębną własność lokali – wówczas obowiązki właściciela nieruchomości obciążają osoby sprawujące zarząd nieruchomością wspólną, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903, z późn. Zm.) lub właścicieli lokali, jeżeli zarząd nie został wybrany. Przepis ten ma zastosowanie również do spółdzielni, jeżeli w zasobach spółdzielni własność niektórych lokali została wyodrębniona. W takim przypadku spółdzielnia sprawuje zarząd nieruchomością wspólną (art. 27 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych).”

W tym stanie rzeczy organ administracyjny uznał, że nie zasługuje na aprobatę stanowisko Spółdzielni, w którym podnosiła ona, że zarząd jaki sprawuje nad nieruchomościami wspólnymi nie jest zarządem, o którym mowa w ustawie o własności lokali, ale zarządem sprawowanym w oparciu o przepisy ustawy o przepisach ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych i tym samym nie może mieć do niej zastosowanie przepis art. 2 ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Inaczej mówiąc zdaniem organu administracyjnego to spółdzielnia mieszkaniowa jako sprawująca zarząd nieruchomością wspólną w rozumieniu przepisów ustawy o własności lokali, a nie indywidualny właściciel lokalu jest podmiotem, który winien wypełniać deklarację o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

W ocenie odwołującego się stanowisko Prezydenta Miasta Olsztyna jest nietrafne.

I. Na wstępie należy podkreślić, że organ administracyjny nie ma racji twierdząc, iż „Przepis ten (tu : art. 2 ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach) ma zastosowanie również do spółdzielni, jeżeli w zasobach spółdzielni własność niektórych lokali została wyodrębniona”.

W ocenie strony skarżącej powyższy wywód organu administracyjnego jest wynikiem niezrozumienia przepisu art.

27 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych z dnia 15 grudnia 2000 r. oraz ignorowania argumentacji zgłaszanej przez Olsztyńską Spółdzielnię Mieszkaniową na etapie postępowania wyjaśniającego. Zważyć bowiem trzeba, że art. 2 ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w Gminach ma zastosowanie tylko do zarządców nieruchomości wielolokalowych, którzy sprawują zarząd nieruchomością wspólną **w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali**. Tymczasem zarząd nieruchomością wielolokalowymi znajdującymi się w zasobach spółdzielni mieszkaniowej (w tym nieruchomościami, w których ustanowiono odrębną własność lokali) jest zarządem nieruchomością wspólną, **który regulują przepisy ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych z dnia 15 grudnia 2000 r.** Przepisów ustawy o własności lokali nie stosuje się do zarządu nieruchomością wspólną w spółdzielniach mieszkaniowych. Jedyne wyjątek dotyczy przepisów art. 18 ust. 1 oraz 29 ust. 1 i 1 a, ale one również znajdują na gruncie spółdzielni mieszkaniowych nie dosłowne, **a jedynie odpowiednie zastosowanie**. Powyższe wynika wprost z treści art. 27 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, który stanowi, że :

- a) *w zakresie nieuregulowanym w ustawie do prawa odrębnej własności lokalu stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o własności lokali, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.*
- b) *Zarząd nieruchomością stanowiącymi współwłasność spółdzielni jest wykonywany przez spółdzielnię jak zarząd powierzony, o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali, choćby właściciele lokali nie byli członkami spółdzielni, z zastrzeżeniem art. 24¹ i art. 26. **Przepisów ustawy o własności lokali o zarządzie nieruchomością wspólną nie stosuje się, z zastrzeżeniem art. 18 ust. 1 oraz art. 29 ust. 1 i 1a, które stosuje się odpowiednio.***
- c) **Przepisów ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali o wspólnocie mieszkaniowej nie stosuje się, z zastrzeżeniem art. 24¹ oraz art. 26.**

W ocenie strony skarżącej analiza treści w/w przepisu nie pozostawia wątpliwości, że zarząd sprawowany przez spółdzielnię mieszkaniową określony w art. 27 ustawy, **nie jest zarządem nieruchomością wspólną, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali.** Ustawa

o spółdzielniach mieszkaniowych jasno bowiem wskazuje, że poza dwoma wyjątkami/przepisami (które nota bene stosuje się „**odpowiednio**”) do zarządu nieruchomością wspólną, **nie stosuje się** przepisów ustawy o własności lokali.

- II. Mając na uwadze powyższe uwagi należy również podkreślić, że przedstawiona przez stronę skarżącą argumentacja znajduje uzasadnienie w piśmiennictwie prawniczym, gdzie wprost wskazano, że „Zarząd, o którym mowa w art. 27 u.s.m. (wykonywany przez spółdzielnię mieszkaniową), **nie może być traktowany jako zarząd nieruchomością wspólną w rozumieniu u.w.l.** W takim przypadku spółdzielnia mieszkaniowa nie może zatem pełnić funkcji właściciela nieruchomości i składać deklaracji o wysokości opłaty za swoich lokatorów, gdyż nie sprawuje ona zarządu nieruchomością wspólną w rozumieniu u.w.l.” (tak. Artur Mierzejewski – artykuł Samorząd Terytorialny 2013 r., 1-2, 88 : właściciel i nieruchomość w świetle znowelizowanej ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach Teza 1). Powyższy kierunek wykładni art. 27 u.s.m. został również potwierdzony przez Generalnego Inspektora Danych Osobowych w wystąpieniu z dnia 11 lipca 2013 r. (znak. DOLiS-035-1558/13/JD/44023), który podniósł, że (...) „Art. 2 ust. 3 ustawy oddzielnie reguluje kwestię zarządu nieruchomością zabudowaną budynkami wielolokalowymi, w których ustanowiono odrębną własność lokali, przekazując obowiązki właściciela nieruchomości osobie sprawującej zarząd nieruchomością wspólną, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz.U. z 2000 r. Nr 80, poz.903 oraz z 2004 r. Nr 141, poz. 1492), lub właścicieli lokali, jeżeli zarząd nie został wybrany. Tym samym obowiązek złożenia deklaracji nałożono na wspólnotę mieszkaniową.

W ustawie brak przepisu nakładającego ten obowiązek na zarząd spółdzielni mieszkaniowej. Zarząd, o którym mowa w art. 27 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. 2003, Nr 119, poz. 116 ze zm.) wykonywany przez spółdzielnię mieszkaniową nie może być traktowany jako zarząd nieruchomością wspólną w rozumieniu ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali. Inne przepisy, do których odsyła ustawa o spółdzielniach w sprawach nieuregulowanych tą ustawą (ustawa z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze – Dz. U. 2003, Nr 188, poz. 1848 ze zm.)

również nie dają podstawy do przekazania spółdzielni praw i obowiązków właścicieli poszczególnych lokali. Tym samym wydaje się, że spółdzielnia może być pomocna w rozprowadzaniu deklaracji, jednak samo ich złożenie organom gminy obciąża osoby, których dane osobowe są przetwarzane w deklaracji. **Brak bowiem podstawy prawnej do przetwarzania danych osobowych w tej sytuacji przez spółdzielnie mieszkaniowe**”.

W tożsamym tonie jak powyżej wypowiedział się również zespół ds. uzgodnienia z Gminą Wrocław zasad wdrożenia rozwiązań z zakresu gospodarowania odpadami w nieruchomościach wielolokalowych, będący autorem projektu nowelizacji ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach z dnia 13 września 1996 r. W przedmiotowym projekcie jego autorzy zwracają bowiem uwagę na fakt, iż „**Ustawa o spółdzielniach mieszkaniowych reguluje problematykę zarządu nieruchomościami spółdzielni mieszkaniowych w sposób odrębny, niż ma to miejsce w przypadku ustawy o własności lokali, a wykonywanie zarządu, o którym mowa w art. 27 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych nie może być rozumiane jako zarząd tzw. nieruchomością wspólną w rozumieniu ustawy o własności lokali**” (vide : str. 8 i 9 projektu nowelizacji). Na marginesie należy również podnieść, że autor w/w projektu wymienia gminy, które w praktyce (ze względu na aktualną treść ustawy) jako właściciele nieruchomości nie traktują spółdzielni mieszkaniowych, ale właśnie jej członków/mieszkańców, którzy faktycznie zajmują lokale znajdujące się w zasobach spółdzielni mieszkaniowych (vide : str. 4 projektu nowelizacji).

Dowód :

1. Stanowisko GIODO z dnia 11 lipca 2013 r.,
2. projekt nowelizacji ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach z dnia 13 września 1996 r.

III. Niezależnie od powyższego za niedozwolone należy również uznać działanie organu administracyjnego, który przyjmuje, że w świetle obowiązujących przepisów, jest uprawniony do decydowania za właścicieli nieruchomości, o tym czy będą segregowali odpady, czy mogą nie segregować odpadów. Organ administracyjny lansując powyższą tezę (vide : str. 8 i 9 uzasadnienia decyzji) zapomina bowiem o tym, że uchwałą nr XXXIII/603/13 Rady Miasta Olsztyna z dnia 7 marca 2013 r. w

sprawie zmiany uchwały w sprawie wzoru deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi składanej przez właścicieli nieruchomości (w załączniku nr 1 do uchwały) **umożliwił właścicielom nieruchomości dokonanie wyboru sposobu postępowania z wytworzonymi przez nich odpadami i tym samym wyboru opłaty za gospodarowanie odpadami (segregowane = 9,80 zł, niesegregowane = 14,41 zł)**. W ocenie strony charakter powyższego aktu (tu : aktu prawa miejscowego) przesądza o tym, że Prezydent Olsztyna nie może uznać, że skoro 90 % liczby mieszkańców/właścicieli nieruchomości w OSM, złożyło deklarację do gminy, w których zadeklarowało selektywny sposób gromadzenia odpadów, to należało przyjąć, że jest to głos wszystkich właścicieli nieruchomości (vide : str. 9 uzasadnienia decyzji). Powyższe działanie organu oprócz tego, że narusza prawa mieszkańców OSM/gminy Olsztyn do wyboru sposobu gromadzenia odpadów, prowadzi również do kuriozalnego rezultatu, jakim będzie de facto zbiorowa odpowiedzialność wszystkich mieszkańców/właścicieli nieruchomości w OSM za nieposegregowane odpady. Zważyć bowiem trzeba (o czym nie wspomina organ administracyjny), że pozostałe 10 % mieszkańców/właścicieli nieruchomości w OSM złożyło deklarację o tym, że nie będą segregowali odpadów. W efekcie natomiast powyższego dojdzie do takiej sytuacji, w której w jednej klatce/budynku będą występowały odpady posegregowane (90%) i nieposegregowane (10%) - co w rezultacie doprowadzi do pomieszania odpadów i odpowiedzialności zbiorowej mieszkańców na podstawie art. 6 p ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach za uiszczenie opłaty niższej od deklarowanej. Powyższej sytuacji oczywiście można by uniknąć w spółdzielniach mieszkaniowych poprzez traktowanie (tak jak wskazuje skarżąca) poszczególnych faktycznych posiadaczy lokali jako właścicieli nieruchomości, ale wówczas organ administracyjny musiałby egzekwować należność za odprowadzanie odpadów nie od jednej Spółdzielni Mieszkaniowej (która co do zasady jest podmiotem wypłacalnym), ale od kilku albo kilkunastu tysięcy mieszkańców/właścicieli nieruchomości znajdujących się w jej zasobach. Kosztów tych i ryzyka oczywiście nie ma, gdy za właściciela nieruchomości uznaje się jedynie Spółdzielnię Mieszkaniową. W powyższym kontekście pojawiają się kolejne problemy. Jeden dotyczy skutków ekonomicznych osób

niepłacących z tytułu wywozu śmieci. Przyjmując koncepcję odpowiedzialności za złożenia deklaracji śmieciowej przez Spółdzielnię oraz jej odpowiedzialności osobistej za odprowadzenie wymaganych opłat wynikających ze złożonej deklaracji, problem niezwindykowanych należności z tego tytułu przerzucony jest na ogół mieszkańców budownictwa wielorodzinnego, w tym członków spółdzielni, którzy uiszczając opłaty będą jednocześnie zmuszeni do poniesienia kosztów osób niepłacących. Taka zasada przenoszenia i egzekwowania świadczeń mających charakter daniny publicznej nie jest zgodna z podstawowymi zasadami praworządności. Jeżeli bowiem do daniny tej stosuje się przepisy Ordynacji podatkowej, to sposób wymiaru, naliczania i egzekucji tego zobowiązania nie może tworzyć odpowiedzialności osób w sposób rozszerzający w oparciu o inną wykładnię, niż literalna. Opisana wyżej praktyka i poważny spór doktrynalny w sposobie wykładania tego przepisu petryfikuje zjawisko ustalania odpowiedzialności w oparciu o wykładnię norm prawnych, nie dokonywaną literalnie lecz funkcjonalnie, co biorąc pod uwagę skutki wprowadzenia zbiorowej odpowiedzialności – musi budzić uzasadniony sprzeciw. Nie można też się zasłaniać argumentem, że niejasne normy ustawowe nie mogą narażać interesu gminy w realizacji jej podstawowych obowiązków, dozwalając jej na interpretację i stosowanie prawa, których skutki zostaną przeniesione na podmioty trzecie, w tym na społeczność zbiorową. Normy prawne kształtujące odpowiedzialność obywateli i pozostałych podmiotów występujących w obrocie prawnym winny opierać się w wymiarze praktycznym na precyzyjnym i jednoznacznym wskazaniu adresata danej normy, a wszelkie wątpliwości lub niejasności nie mogą być rozpatrywane na niekorzyść strony.

Kolejny problem dotyczy de facto podwójnego „opodatkowania” mieszkańców zajmujących budynki wielolokalowe, w kontekście nieprowadzenia inkasa. Jeżeli bowiem ustawa o czystości ... dozwala na określenie przez gminę kosztów administracyjnych związanych z gospodarką śmieciową, to zważyć należy, że w przypadku mieszkańców zajmujących tego typu zasoby będą oni ponosili koszty administrowania ustalone przez Gminę, jak i koszty administrowania z tytułu odbioru i wywozu śmieci, generowane przez spółdzielnie mieszkaniowe, które wobec nałożenia na nie obowiązku składania deklaracji i uiszczani opłat za mieszkańców, muszą ponieść koszty związane z wykonaniem tych zadań. Instytucja

inkasa, której wprowadzenia umożliwiła ustawa wychodzi naprzeciw takim praktykom, równoważąc skutki powstałych kosztów administracyjnych. Te bowiem, ponoszone przez Spółdzielnie, są zwracane w ramach inkasa, natomiast w przypadku innych osób, w których spółdzielnie nie realizują powierzonych czynności w ramach zarządu, koszty ponosi gmina, która obciąża nimi w opłacie śmieciowej pozostałych mieszkańców. W takim wypadku, nie ma ryzyka podziału społeczności na dwie grupy, które w odmienny sposób ponoszą skutki ekonomiczne kosztów administracyjnych powstałych przy ustalaniu i egzekwowaniu w/w daniny,

- IV. Przechodząc do zarzutów natury procesowej należy wskazać, że niezasadne w świetle art. 123 § 1 o.p. w zw. z art. 133 § 1 o.p. i art. 180 § 1 o.p. jest działanie organu administracyjnego polegające na odmowie dopuszczenia do udziału w postępowaniu, w charakterze stron tych mieszkańców/właścicieli nieruchomości w OSM, którzy złożyli do gminy deklaracje o sposobie gospodarowania odpadami oraz uiszczają z tego tytułu opłaty (strona skarżąca zamierzała ich na te okoliczności przesłuchać). Zważyć bowiem trzeba, że w niniejszym postępowaniu organ administracyjny wydał w istocie decyzję, która „nakłada się” na prawa i obowiązki wspomnianych właścicieli nieruchomości. Powyższe wynika z faktu, iż osoby te jako mieszkańcy OSM złożyły deklaracje do gminy o sposobie gromadzenia odpadów (bezsporne) i uiszczają z tego tytułu opłaty (w tym za okres i lokale objęte niniejszą decyzją). Jednocześnie co istotne w niniejszej sprawie organ podatkowy **nie zwrócił** deklaracji złożonych przez mieszkańców/właścicieli nieruchomości w OSM, ani uiszczonych przez nich opłat za gospodarowanie odpadami. Okoliczności te mają kluczowe znaczenie w niniejszej sprawie, albowiem wynika z nich, że organ podatkowy w istocie zamierza wyegzekwować dwukrotnie te same należności - co jest niedopuszczalne w świetle obowiązujących przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji z dnia 17 czerwca 1966 r. (art. 33 pkt 1 ustawy).
- V. Zarzut związany z wysokością opłat wynikających z zaskarżonej decyzji odnosi się do ich ustalenia w drodze uchwały, wydanej na podstawie przepisów sprzecznych z konstytucją, o czym wspomniano w petitum odwołania. Okres przejściowy, jaki

Trybunał Konstytucyjny wprowadził dla dostosowania w/w przepisów do zgodności z Konstytucją RP nie podważa faktu, iż stawki opłat z tytułu wywozu śmieci ustalone zostały bez wymaganych ram ustawowych w zakresie ich wysokości, co oznacza dowolność w/w ustalonego pułapu opłat i wyłączenie się wysokości tych stawek spod kontroli instancyjnej i sądowno – administracyjnej. Jeżeli stawki te, ustalone uchwałą Rady Gminy są podstawą określenia zaległości z powyższego tytułu, a akt prawa miejscowego w tym zakresie został wydany na podstawie przepisów sprzecznych z Ustawą Zasadniczą, żądanie w/w stawek bez zbadania ich wysokości w sposób legalny i racjonalny jest bezprawne.

Mając na uwadze powyższe wnoszę i wywodzę jak na wstępie.

Załącznik:

- dowody 1-2,
- odpis odwołania z załącznikami,
- pełnomocnictwo.